

Ngựa Trắng Đường Khuya

Bạn hãy tưởng tượng:

Từ Filmôm về Lạc Lâm,
từ quận Đức Trọng về quận Đơn Dương, tỉnh Tuyên Đức,
(nay là Huyện Đức Trọng về Huyện Đơn Dương, tỉnh Lâm Đồng),
chiều, tối, rồi đêm khuya,
quá giang xe thổ mộ, con ngựa trắng kéo.

Đêm khuya. Trời, đất, rừng, núi, một màu đen.
Con ngựa kéo xe không còn là con ngựa trắng.
Đường đi, quốc lộ 20B không có đèn.
Hai bên đường, nhà lúa thừa. Tối, ngủ.
Thời gian đi hai tiếng đồng hồ.
Trên xe không ai nói một lời.
Con ngựa đi như trọn đời nó vậy.

Như dòng sông chảy, về xuôi...
mây sẽ trôi ngược về núi, có mưa...
Bạn hãy nghĩ bài thơ này tôi làm cho bạn,
cho con ngựa trắng-của-chúng-ta.

*

Nhập đề là lời thiết tha, tôi muốn nói về một điều gì đó
tôi nhớ...con đường xưa
đêm khuya, chỉ còn xe ngựa trở về nhà của ông xà ích.
Cái thời đó, người Việt rình người Việt, giết nhau...
Tôi đi cho đêm qua, dù lâu,
sáng sớm mai tôi bắt tiếp xe đò về Tháp Chàm, PhanRang
để bắt tiếp xe đò đi về Phan Thiết.
Tôi muốn về thăm Má tôi nói lời chào vĩnh biệt.
Tôi sẽ xa trong "lý thuyết" - con bỏ Má cùng lúc con bỏ Quê Hương!

Con ngựa trắng dễ thương đi lặng lẽ trong mù sương lạnh ngắt.
Tôi không viết thêm nữa đâu
vì nghe trong con mắt,
một thời xưa lộp độp hạt sương lăn!

*

Đi trên rừng mà cũng gọi là quá giang
cái thời kỳ nào cũng quá độ - qua bến đò nào cũng có cây đa!

Những người con gái không ai có tuổi già
nếu đừng đi lấy chồng bạn nhỉ?

Tại sao tôi nhớ người ta, nhớ chung nhớ thủy
nhớ hoài nhớ hủy!
Tóc ai mềm như sương vương vương hai Thế Kỷ!
Có nhiều điều kinh dị
chỉ có ở Quê Hương mình...
Dốc Hai Bà Trưng màn đêm trên lưng...con ngựa trắng!

Ở nhau không đặng
Thương nhớ hoài không biết mấy muôn năm!
Dran! Dran!
Con ngựa trắng kéo chiếc xe quay lưng
lửng thững trở lui trong đêm tối mịt!

*Hình như có tiếng ai thút thít?
Gió bay qua một cánh đồng ngô...
Hai mắt tôi đã khô
Những câu thơ thì còn ướt!*

Trần Vấn Lệ